

Élménybeszámoló
Kiss Péter
Informatika
Furtwangen, 2004/05 tanév őszi szemeszter

Mit is lehetne mondani egy olyan kisvárosról, amit már legalább tíz ember leírt előttem?

Talán személyes élményeket, szubjektív ítéletet vagy benyomásokat. A megelőző beszámolókból már volt szó a város történetéről, a remek lehetőségekről és a kötelességekről – ezekhez nem nagyon tudok sokat hozzátenni; a leírások korrektek és hasznosak

De talán még nem nagyon volt szó arról, hogy hogyan is megy egy átlagos nap. (Megnyugtatóként megemlítem, hogy ez természetesen személyfüggő – mint később kiderült, jóval több tárgyat vettem fel, mint kellett volna, és ez nem kifejezetten tesz jót az ember szabadidejének, bármilyen előnyös is a személyes fejlődés tekintetében...)

Legyen ez az átlagos nap a szorgalmi időszak közepén. Mi is történhet?

Természetesen felébredünk. Ekkor még ugye reggel van, ráadásul nagyon:

(Persze azért csalok is egy kicsit – itt még hajnal van, szeptemberben természetesen még jóval vidámabban kezdődnek a napok)

Ekkor el lehet menni zuhanyozni, bár este jobb, mert akkor még nem fagyunk meg a folyosón, mikor kijövünk a zuhanyzóból. Ha viszont korán tesszük ugyanezt, megvan az az el nem hanyagolható előnye, hogy felébredünk.

Mindenesetre még mindig nagyon reggel van, mikor befejezzük de azért valamivel mégis jobb:

Hamarosan a nap is felkel, és kisüt – legalábbis megpróbálja, de ez persze egy darabig még nem sikerül:

Bemehetünk az étkezőbe reggelizni (ez a közös helység az ASK nagy előnye a GHB kollégiummal szemben) – de sehol senki. Ezen kicsit eltűnődünk... Talán a cápa lenne a bűnös?

Aztán az eszünkbe villan, hogy esetleg inkább el kéne indulni, ugye az iskola meg egyebek – hiszen nyilván mindenki arra ment, szorgalmasan...

Szokatlan ötlet, de kiderül, hogy mégis így van.

Az utcán egyből találkozhatunk a nemzetközi diákokkal, akik próbálják betartani a szokatlan német órarendet – persze egy 7:45 – kor kezdődő óra esetén erre meglehetősen kevés esély van.

Kicsit még elidőzünk a híres (hírhedt?) betonhölgyek előtt, hogy mindenkit megvárjunk:

Ha pedig mindenki összejött az adott csoporthoz, akkor megkezdődnek az órák.

Kicsit másképp kell elképzelni az ottani oktatást, mint a hazait: Az órák interaktívak, ha valaki nem ért valamit, akkor azonnal szól, hogy itt valami nem volt világos, és udvariasan bár, de megkéri a professzort, hogy legyen szíves, magyarázza el még egyszer. Szintén természetesnek tűnik a németek számára, hogy ha van náluk valami iható, akkor azt megisszák, ha nincs, akkor az óra közepén felállva kiballagnak egy kávéautomatához, majd öt-tíz perc múlva térnek csak vissza, elégedett arckifejezéssel.

Természetesnek tűnik számukra, hogy nagyon jól felkészülnek az adott órára, és hogy a már leadott dolgokat kisebb összejöveteleken vagy fórumokon megbeszélik. Ezek miatt természetesen érdemes részt venni az iskolai életben: sokat tanulhat az ember mind nyelvi, mind kulturális illetve szakmai tekintetben.

Sajnos ennek van egy hátránya is: sok időbe kerül. Így ha mindent meg akarunk csinálni, „jó némethez illően”, akkor gyakran ránk esteledik, mire hazaérünk.

Ilyenkor – még egy kicsit leülhetünk saját dolgokkal, projektekkel, tanulnivalókkal foglalkozni, leveleket írni, kapcsolatokat ápolni, munkát keresni / végezni, stb. – szerencsére a kollégium jól kiépített hálózattal segíti a munkánkat, így ha nem sikerül valami, a Neten azonnal segítséget kérhetünk. Ez egyébként igen sokszor előfordul – ennyi erővel az oktatás jó része akár online is folyhatna.

Egy átlagos délutáni kép.

Persze egy idő után

megunjuk – ekkor jól jön, hogy a koliban van egy klubhelység, ahol biliárdozhat vagy asztali focizhat az ember; az épület pincéjében további lehetőségeket nyújt egy konditerem és egy pingpongasztal.

Természetesen a pingpongban a kínaiak mindig elvernek minket:

Ha már nagyon este van, akkor tartunk egy kisebb összejövetelt (a nap dolgait megbeszélendő) a közös helységek valamelyikében:

Vagy esetleg egy nagyobb összejövetelt a méltán híres Party Room – ban:

Éjjel általában már mindenki fáradt, és álomra hajtja a fejét.

Nos, így mennek a dolgok arrafelé.

2005-03-12.